

अस्य विवरणं तुलाशब्दे द्रव्यम् । (धर्मः ।
इति विष्णुनारदौ । यथा,—
“अर्चयेत् घटं पूर्वं ततः शिष्टांश्च पूजयेत् ॥”
इति दिशतत्त्वद्वयवचनम् ॥

घटकः, पुं, (घटेन तुलया कायतीति । कै+कः ।)
चतुर्दशवक्त्रपरिमाणम् । द्विचत्वारिंशत्प्रतीका ।
इति लौलावती । नन्दित्त्वः । तत्पर्यायो यथा,
भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
“धनो घटो नन्दितः स्थिरो गौरो ध्रुवम्बरः ॥”
घटपरीक्षा, स्त्री, (घटस्य तुलायाः परीक्षा ।)
तुलापरीक्षा । तत्र घटोत्पत्तिविधिर्धर्मः ।
“पितामहः ।

‘द्वितीया तु यन्मित्रं वृत्तं यूपवन्मन्त्रपूर्वकम् ।
प्रथम्य लोकापलेभ्यस्तुला कार्या मनीषिभिः ॥’
यूपवदिति यूपच्छेदनविहितसर्वैतिकर्मयताति-
देशः । सा च ॐ स्वधिते भैर्न हिंसोरिति-
च्छेदनमन्त्रविशेषादिरूपा इति अवहार-
प्रदीपः ॥
‘मन्त्रः सौम्यो वानस्पत्यच्छेदने जप्य एव च ।
चतुरस्रा तुला कार्या दृढा ऋत्वी तथैव च ॥
कटकानि च देयानि त्रियु स्थानेषु चार्थवत् ॥’
कटकानि बलयानि ।

‘चतुर्दशत्वा तुला कार्या पादौ चोपरि तत्समौ ॥’
अत्र साधारणत्वेन शारदातिलकोक्तो हस्तो
ग्राह्यः । यथा,—
‘चतुर्विंशत्यङ्गुलाः हस्तं तन्नविदो विदुः ।
यवानामष्टभिः कृष्टं मानाङ्गुलमितौरितम् ॥’
यवानां तद्दशैकतानाम् ।
‘यवानां तद्दशैकतानाम् चारुभिर्भवेत् ।
अदीर्घयोजिते हस्तस्तुर्विंशतिरङ्गुलेः ॥’

इति कालिकापुराणात् ॥
प्रमाणम् पार्श्वेन यवानाम् । ‘षड्यवाः पार्श्व-
सन्निताः ।’ इति कात्यायनवचनात् ॥ * ॥
अनयोर्थवस्थामाह कापिलपञ्चरत्नम् ।
‘अष्टभिस्तैर्भवेच्छ्राद्धं मध्यमं सप्तभिर्यवैः ।
कन्यसं षड्भिर्द्विष्टमङ्गुलं सुनिसत्तमम् ॥’
कन्यसं कनिष्ठम् । पादौ स्तम्भौ । उपरि नृत्ति-
कोपरि । तत्समौ चतुर्दशतुल्यार्थः । वस्तुतस्तु
उपरितत्समौ उपरि तत्समं काष्ठान्तरं ययोः
पादयोस्तौ ॥ * ॥ स्तम्भप्रमाणमाह व्यासः ।
‘हस्तद्वयं निखेयन्तु प्रोक्तं मुखकयोर्द्वयोः ।
षड् हस्तानु तयोः प्रोक्तं प्रमाणं परिमाणतः ॥’
मुखकयोः स्तम्भयोः । षड् हस्तं निखातहस्त-
द्वयेन समं अर्थात्नृत्तिकोपरि हस्तचतुष्टय-
मित्यर्थः ।

‘अन्तरानु तयोर्दशौ भवेद्व्यङ्गमेव वा ।
तयोः स्तम्भयोः । हस्तावन्तरं हस्तद्वयपरि-
मितमध्यमित्यर्थः । अर्थात् साङ्गहस्तद्वयम् ।
अतस्तु शालद्वयोर्दशौ कार्या षड् हस्तावता
तुला । इति विष्णुशतपथहस्तावततुलाविधयम् ।
अवहारदीपिकाव्यवम् ॥ * ॥
अथ घटारोपणविधिः । पितामहः ।

‘हस्तद्वयं निखेयन्तु पादयोर्दशौपरि ।’
अत्र हस्तद्वयं नृत्तिकोपरि । हस्तचतुष्टयं
नृत्तिकोपरि । तथा,—
‘तोरये च तथा कार्यं पार्श्वयोर्दशौपरि ॥
घटाङ्गुलतरे स्थातां निर्वां दशभिरङ्गुलेः ।
अवलम्ब्य च कर्मयो तोरणाभ्यामधोमुखौ ॥
नृत्तयौ सूत्रसम्बद्धौ घटमस्तकचुम्बिनौ ।
प्राङ्मुखो निखलः कार्यः शुचौ देशे घटस्तथा ॥’
नारदः ।
‘शिवद्वयं समासात् घटकर्कटयोर्दृष्टम् ।
एकत्र शिक्ते पुरुषमन्यत्र तुलयेच्छेलाम् ॥’
पितामहः ।

‘प्राङ्मुखान् कल्पयेत् दर्मान् शिक्वयोर्दशौपरि
पश्चिमे तोलयेत् कर्तृ न्यस्तान् नृत्तिकौ शुभाम् ॥
पिटकं पूरयेत्तस्मिन् इष्टकायावपांशुभिः ॥’
अत्र नृत्तिकेष्टकायावपांशुनां विकल्पः ।
‘परीक्षका नियोक्त्यास्तुलामानविशारदाः ।
नखिजो हेमकाराश्च कांस्थकारास्तथैव च ।
कार्यैः परीक्षकैर्निखलमवलम्बसमां घटः ॥
उदकश्च प्रदातव्यं घटस्योपरि पठितैः ।
यस्मिन्न ज्वले तोयं स विद्म्यः समो घटः ॥
तोलयित्वा नरं पूर्वं पश्चात्तमवतायं तु ।
घटस्तु कारयेन्नित्यं पताकाध्वजश्रीभितम् ॥
तत आवाहयेद्देवान् विधिनानेन मन्त्रवित् ।
वादित्रतुर्थयोश्चैश्च गन्धमाख्यानुलेपनैः ॥
प्राङ्मुखः प्राङ्गुलिर्भूला प्राङ्मुखोक्ततो वदेत् ॥’
प्राङ्मुखकसमाख्या तु एच्छतीति प्राट् विवेचय-
तीति विवाकः । इति अवहारमाहका ॥ * ॥
तथा च दृष्टव्यम् ।

‘विवादे एच्छति प्रश्नं प्रतिपन्नं तथैव च ।
प्रियपूर्वं प्राग्वदिति प्राङ्मुखोक्ततः स्तुतः ॥’
वस्तुतस्तु प्राङ्मुखकसमाख्यामाह कात्यायनः ।
‘अवहाराश्रितं प्रश्नं एच्छति प्राङ्मुखि स्थितिः ।
विवेचयति यस्तस्मिन् प्राङ्मुखोक्त इति स्तुतः ॥’
अभिप्राप्तं एच्छतीति प्राट् तदनुक्तं दिव्यं
विविनक्ति इति विवाकः । प्राट् चासौ विवाक-
श्चेति कर्मधारयः ॥ * ॥

अस्य काव्यत्वेन नवग्रहपूजामाह मत्स्यपुराणम् ।
‘नवग्रहमखं हला ततः कर्म समारमेत् ।
अन्यथा फलदं पुंसो न कान्यं जायते क्वचित् ॥’
ततश्च प्राङ्मुखः पूर्व्वं कार्यं एच्छेत् निवेदि-
तश्च विवेचयेत् । ततोर्भियुक्तं तोलयित्वा अव-
तार्थं धर्मोवाहनादि कुर्यात् । पितामहः ।
‘एच्छेहि भगवन् धर्मं दिव्यं हस्मिन् समाविश ।
सहितो लोकपालेश्च वखादित्यमरुद्भयैः ॥
आवाह्य च घटे धर्मं पश्चाद्दङ्गाजि निखसेत् ॥’
अङ्गाजि परिवारदेवताः ।

‘इन्द्रं पूर्वं तु संख्याय प्रेतेशं दक्षिणे तथा ।
वरुणं पश्चिमे भागे कुवेरं उत्तरे तथा ॥
अस्यादिलोकपालांश्च कोणभागेषु विखसेत् ॥* ॥
इन्द्रः प्रीतो यमः श्यामो वरुणः स्फाटिकप्रभः ।
कुवेरश्च सुवर्णामो वहिष्वापि सुवर्णभः ॥

तथैव निरृतिः श्यामो वायुर्धूमः प्रशस्यति ।
इंशानस्तु भवेत् शुक्ल अन्नतः शुक्ल एव च ॥
ब्रह्मा चैव भवेत् शुक्ल एवं ध्यायेत् क्रमादिमान् ॥
इन्द्रस्य दक्षिणे पार्श्वे वरुणावाहयेद्बुधः ।
धरो ध्रुवस्तथा सोम आपश्चैवानिलोऽनलः ॥
प्रवृषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्त्तिताः ॥ * ॥
देवेशेऽशानयोर्मध्ये आदित्यानां तथायनम् ।
घाताथेमा च मित्रश्च वरुणोऽभुर्भगस्तथा ॥
इन्द्रो विवस्वान् पूषा च पृथ्व्यो दर्शमः स्तुतः ।
ततस्त्वष्टा ततो विष्णुरजन्व्यो जघन्यजः ॥
इत्येते द्वादशादित्या मरुता परिकीर्त्तिताः ॥
अजन्व्यो जघन्यजः । इति विष्णोर्विशेषणम् ॥ * ॥
‘अग्नेः पश्चिमभागे तु रुद्राणामयनं विदुः ।
वीरभद्रश्च शम्भुश्च गिरिशश्च महायशाः ॥
अजैकपादद्विभ्रजः पिनाकी चापराजितः ।
सुवनाधीश्वरश्चैव कपाली च विष्णापतिः ॥
स्यात्पुर्भवश्च भगवान् रुद्राश्चैकादश स्तुताः ॥’
महायशाः विष्णापतिर्भगवांश्चेति विशेषणानि ॥
‘प्रतेश्वरक्षसीर्मध्ये मातृस्थानं प्रकल्पयेत् ।
ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारीवैष्णवी तथा ।
वाराहो चैव माहेश्वरी चासुखा गणसंयुता ॥’
गणसंयुतेति विशेषणम् ॥ * ॥
‘निर्दृतेरुत्तरे भागे गणेशायतनं विदुः ।
वरुणस्योत्तरे भागे मरुतां स्थानसुच्यते ॥
श्वसनः सशर्णो वायुरनिलो मारुतस्तथा ।
प्राणः प्राणेशजीवो च मरुतोऽष्टौ प्रकीर्त्तिताः ॥
घटस्योत्तरभागे तु दुर्गाभावाहयेद्बुधः ।
एतासां देवतानाश्च खनात्सा पूजनं विदुः ॥’
विशेषमाह ब्रह्मपुराणम् ।
‘ओङ्कारादिसमायुक्तं नमस्कारान्तकीर्त्तितम् ।
खनाम सर्वस्वत्वानां मन्त्र इत्यभिधीयते ॥
अनेनैव विधानेन गन्धपुष्पैः निवेदयेत् ।
एकैकस्य प्रकर्त्तव्यं यथोद्दिष्टं क्रमेण तु ॥’
मन्त्र इत्यभिधानादनेनैवेत्येवकारश्च इदं
द्रव्यं ओमसुकाय नमः इति योष्यं न तु धर्मो-
यार्थं प्रकल्पयामि नमः इति मित्याचरोक्तम् ॥
प्रमाणाभावादनन्यथा च । पितामहः ।
‘भूषावसानं धर्मोय दत्त्वा चार्थादिकं क्रमात् ।
अर्थादि पश्चाद्दङ्गानां भूषान्तमुपकल्पयेत् ॥
गन्धादिकां नैवेद्यान्तां परिचर्यां प्रकल्पयेत् ॥’
एतत् सर्वं प्राङ्मुखः कुर्यात् । यथा,—
‘प्राङ्मुखोक्ततो विप्रो वेदवेदाङ्गपारगः ।
श्रुतव्रतोपपन्नश्च श्रान्तचित्तो विमनुसरः ॥
सख्यसख्यः शुचिदंश्च सर्वप्राणिहिते रतः ।
उपोषितः शुद्धवासाः कृतदेवतादिषावनः ॥
सर्वासां देवतानाश्च पूजां कुर्याद्यथाविधि ॥’
रक्तगन्धपुष्पादीनाह नारदः ।
‘रक्तैर्गन्धैश्च माल्यैश्च धूपदीपाक्षतादिभिः ।
अर्चयेत् घटं पूर्वं ततः शिष्टांश्च पूजयेत् ॥’
घटं धर्मम् । तथा च विष्णुनारदौ ।
‘धर्मपर्यायवचनं घट इत्यभिधीयते ।’
शिष्टानिन्नादीनां । अविशेषात् सर्वत्र रक्ता-